

[Ministeren for skatter og afgifter]

Lovforslagene er led i aftalen af 19. juni 1985 mellem regeringspartierne, socialdemokratiet og det radikale venstre om en skatte-reform.

Forslagene går ud på at udvide den eksisterende beskatning af fonde og foreninger, der er registreringspligtige, samt realkreditinstitutter, finansieringsinstitutter og lånekasser m.v. Den skattepligtige indkomst skal principielt opgøres efter de regler, der er gældende for aktieselskaber. Fondes og foreningers særlige forhold har imidlertid nødvendiggjort en del afvigelser fra det principielle udgangspunkt – både for så vidt angår fastlæggelsen af de skattepligtige indkomster og for så vidt angår fastlæggelsen af de fradragsberettigede indtægter.

Efter de gældende regler beskattes fonde og foreninger alene af indtægt ved erhvervs-mæssig virksomhed. Kreditforeninger og lignende er skattefri af al indkomst fra statut-mæssig virksomhed.

Ifølge fondsbeskatningsforslaget skal de pågældende institutioner beskattes af afkast af erhvervmæssig virksomhed, renteindtægter, aktieudbytter, avancer og andre indkomster, der efter de gældende regler er skattepligtige for aktieselskaber. Ved indkomstopgørelsen fradrages renteudgifter og driftsomkostninger – herunder skattemæssige afskrivninger.

Foreninger, der forhandler overenskomster, eller som har kapital, der er bestemt til understøttelse af medlemmer under konflikt – arbejdsmarkedssammenslutninger – er dog ikke skattepligtige af kontingentindbetalinger og kan tilsvarende alene fradrage driftsomkostninger, der vedrører den skattepligtige indkomst.

Forslagene om beskatning af fonde m.v. er udformet således, at de skattepligtige trods udvidelsen af beskatningen fortsat er i stand til at opfylde deres formål. Det er således alene formueakkumuleringen, der beskattes. I det omfang fondene eller foreningerne benytter de skattepligtige indkomster til opfyldelse af deres formål, udløses der ingen beskatning. Dette er opnået ved en række særlige fradrag.

Fonde og foreninger har således for det første fradragsret for uddelinger til eller hen-sættelser til sikring af almenvelgørende eller i øvrigt almennyttige formål.

For det andet kan fonde og de foreninger, der ikke er arbejdsmarkedssammenslutninger, fradrage uddelinger til andre formål end almennyttige m.v. Det er dog en forudsætning for fradragsretten, at modtageren af uddelingerne er skattepligtig. Der gælder ingen tilsvarende fradragsret for arbejdsmarkedssammenslutninger, der normalt vil foretage sådanne uddelinger af – skattefri – kontingentindtægter.

Fonde og foreninger kan for det tredje fradrage en vis del af årets overskud til konsolidering af fonds- eller foreningskapitalen.

Kredit- og finansieringsinstitutter har fradrag for den del af årets overskud, der hen-sættes til opfyldelse af de lovmæssige krav til reserve- og garantifonde.

Skatten udgør 50 pct. af den skattepligtige indkomst.

De samlede provenumæssige virkninger af fonds- og foreningsbeskatningen kan skønsmæssigt anslås til 2,4 mia kr., hvoraf ca. 0,3 mia kr. vedrører kommunerne. Det kan med betydelig usikkerhed skønnes, at beskatningen af fonde bidrager med 50–100 mill. kr. og beskatningen af foreninger med ikke over 50 mill. kr. Beskatningen af arbejdsmarkedssammenslutninger skønnes at indbringe et provenu på omkring 0,5 mia kr. Endelig skønnes realkreditinstitutter m.v. at bidrage med omkring 1,8 mia kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagene til folketingets velvillige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om en børnefamilieydelse.
(Lovforslag nr. L 110).

Efter lovforslaget indføres der en ordning, hvorefter der kvartalsvis skal udbetalés en skattefri ydelse for alle børn med hjemsted i Danmark, der er under 18 år. Ydelsen, der er betinget af forsørgerens fulde skattepligt til Danmark, udgør for hvert barn 5.000 kr. årligt, der reguleres efter samme regler som personfradrag m.v. for personer. Ydelsen skal første gang udbetalés for det kvartal, der begynder 1. juli 1987.

Lovforslaget fremsættes som et led i skatereformaftalen med henblik på at forbedre børnefamiliens vilkår.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Ydelsen skal udbetales uafhængigt af familiens indkomst og skal ikke tages i betragtning ved beregningen af sociale ydelser eller uddannelsesstøtte. Da ydelsen er skattefri, indgår den ikke i socialindkomsten og tages således heller ikke i betragtning ved beregning af støtteforanstaltninger, der udmåles på grundlag af socialindkomsten, f.eks. boligstøtte.

Udbetalingen skal som hovedregel ske til moderen. Når faderen har forældremyndigheden alene, eller når barnet bor (mest) hos faderen, skal ydelsen udbetales til ham.

Samtidig med indførelsen af børnefamilieydelsen skal det almindelige børnetilskud bortfalde. Det forhøjede og det ekstra børnetilskud samt det særlige børnetilskud skal derimod fortsat udbetales.

Loven skal administreres dels af de sociale myndigheder, dels af amtsskatteinspektorerne. Ydelsen skal udbetales af statsskattedirektoratet. For så vidt angår de administrative konsekvenser for de involverede myndigheder bemærkes, at lovforslaget indebærer et vist merarbejde for såvel amtsskatteinspektorerne som statsskattedirektoratet.

Den langt overvejende del af den konkrete sagsbehandling i forbindelse med den foreslåede ordning vil hvile på de kommunale sociale myndigheder.

Da kommunerne imidlertid vil blive fritaget for administrationen af det almindelige børnetilskud, vil indførelsen af børnefamilieydelsen nok betyde en vis administrativ letelse for kommunerne.

Udbetaling af børnefamilieydelsen skønnes for 1987, hvor ydelsen udbetales for andet halvår, at medføre en udgift for staten på ca. 2.765 mill. kr.; for 1988, hvor udbetalingen første gang sker for et helt år, skønnes udgiften at beløbe sig til ca. 5.530 mill. kr. Denne udgift »reduceres« imidlertid ved bortfaldet af det almindelige børnetilskud og den årlige »børnecheck« på 800 kr., der foreslås afskaffet ved en nedsættelse af puljen til ungdomsydelsen med 1/3 og ved nedsættelse af personfradraget for børn og unge under 18 år. Herom kan jeg henvise dels til det lovforslag, der fremsættes af socialministeren, dels til det forslag, som jeg fremsætter til en lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (skattereformen).

Jeg anbefaler lovforslaget til en velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning af pensionsordninger m.v. og lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (Ændring af reglerne om kapitalpension, indførelse af rateopsparing i pensionsøjemed, ophævelse af 2.000 kr.s fradraget m.v.).

(Lovforslag nr. L 111).

Lovforslaget fremsættes som et led i skattereformaftalen mellem regeringen, socialdemokratiet og det radikale venstre. Forslaget indeholder en sammenhængende række ændringer på pensionsbeskatningsområdet, der skal have virkning fra indkomståret 1987. Der henvises i denne forbindelse også til de ændringer af pensionsbeskatningsloven, der findes i det lovforslag, jeg fremsatte den 22. oktober 1985 (L 45).

Det foreslås, at der gives adgang for alle til at oprette kapitalpensionsordninger i pengeinstitutter og livsforsikringsselskaber. Kapitalpensionsordninger er pensionsordninger, hvorefter pensionen udbetales som en sum, f.eks. ved det fyldte 60. år. Efter de gældende regler kan en kapitalpensionsordning kun oprettes efter aftale mellem en arbejdstager og dennes arbejdsgiver, og alle indbetalinger skal foretages af arbejdsgiveren. Det vil sige, at kun lønmodtagere kan oprette kapitalpensionsordninger. Efter forslaget får også selvstændige erhvervsdrivende og andre skattepligtige adgang hertil. Kravet om, at en kapitalpensionsordning kun må oprettes efter aftale med en arbejdsgiver, foreslås derfor afskaffet.

Det foreslås endvidere, at fradraget for indbetalinger til kapitalpensionsordninger begrænses til 25.000 kr. årligt for hver person. Dette beløb foreslås reguleret årligt efter det af folketinget fastsatte reguleringsstal på samme måde som personfradragene m.v.

Det foreslås endelig, at fradraget for de årlige indbetalinger til kapitalpensionsordninger skal kunne rummes i den enkeltes personlige indkomst.

Efter de gældende regler kan de årlige indbetalinger til en kapitalpensionsordning højst udgøre 79.000 kr. i 1985. Denne beløbsgrænse reguleres årligt. Indbetalingerne kan endvidere som hovedregel højst udgøre 15